

Finansinspektionens föreskrifter om försäkringsdistribution;

FFFS 20XX:X

Utkom från trycket
Ange datum

beslutade den Datum månad år.

Finansinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av x kap. x § förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter gäller för fysiska och juridiska personer som ansöker om tillstånd att driva verksamhet eller som bedriver verksamhet enligt lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter används samma definitioner som i 1 kap. 9 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, om inte något annat anges.

Därutöver betyder termer och uttryck följande:

1. *ansvarsförsäkring*: en sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som avses i 2 kap. 7 § första stycket 5 och 8 § första stycket 2 lagen om försäkringsdistribution, och

2. *interna regler*: policy- och styrdokument, riktlinjer, instruktioner eller andra skriftliga dokument genom vilka ett företag styr sin verksamhet.

2 kap. Ansökan om tillstånd

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om vad en ansökan om tillstånd att bedriva försäkringsdistribution enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska innehålla, utöver vad som anges i x kap. förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Ansökan om tillstånd för fysiska personer

2 § En fysisk person som ansöker om tillstånd att bedriva försäkringsdistribution ska lämna Finansinspektionen uppgifter som visar

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (omarbetning).

1. att den fysiska personen genomfört ett godkänt kunskapstest enligt 4 kap. 8 §,
2. att den fysiska personen kan förväntas uppfylla kraven på fortlöpande fortbildning och yrkesutveckling enligt 4 kap. 11 §,
3. om den fysiska personen har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, genom att lämna en redogörelse för eventuella sådana nära förbindelser,
4. att nära förbindelser enligt 3 inte hindrar Finansinspektionen att på ett ändamålsenligt sätt utöva tillsyn av den fysiska personen, och
5. vem som är klagomålsansvarig enligt 10 kap. 4 §.

3 § En fysisk person som ansöker om tillstånd enligt 2 §, ska lämna uppgifter om sin kompetens, skötsamhet i ekonomiska angelägenheter samt lämplighet i övrigt enligt *bilaga 1*.

Ansökan om tillstånd för juridiska personer

4 § En juridisk person som ansöker om tillstånd att bedriva försäkringsdistribution ska lämna Finansinspektionen uppgifter som visar

1. vilka fysiska och juridiska personer som har ett innehav i den juridiska personen som överstiger tio procent samt hur stort respektive innehav är,
2. om den juridiska personen har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, genom att lämna en redogörelse för eventuella sådana nära förbindelser,
3. att eventuella nära förbindelser enligt 2 inte hindrar Finansinspektionen från att på ett ändamålsenligt sätt utöva tillsyn av den juridiska personen,
4. vem som är klagomålsansvarig enligt 10 kap. 4 §, och
5. vilka anställda som direkt deltar i, eller ansvarar för, distributionen av försäkringar.

5 § En juridisk person som ansöker om tillstånd enligt 4 §, ska lämna uppgifter om ledningspersonernas insikt och erfarenhet, skötsamhet i ekonomiska angelägenheter samt lämplighet i övrigt enligt *bilaga 2*.

De befattningar som ska anses ingå i ledningen för en juridisk person framgår av 5 kap. 2 §.

3 kap. Kontroll av anställda, anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare och anknutna försäkringsförmedlare

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om den kontroll som en försäkringsdistributör ska utföra av dels anställda enligt 2 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, dels anknutna försäkringsförmedlare och anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt 2 kap. 4 § andra stycket samma lag, utöver det som anges i x kap. förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Kontroll av anställda och fysiska personer som är anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare eller anknutna försäkringsförmedlare

2 § En försäkringsdistributör ska när den kontrollerar en anställd, en anknuten försäkringsförmedlare eller en anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare som är en fysisk person se till att den anställde eller den fysiska personen visar att den uppfyller kraven i

1. 4 kap. 7 § om kompetens, och 4 kap. 8 § om godkänt kunskapstest,
2. 4 kap. 11 § om fortlöpande fortbildning och yrkesutveckling vad avser anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare och anknutna försäkringsförmedlare,
3. 6 kap. 2 § om skötsamhet i ekonomiska angelägenheter,
4. 2 kap. 7 § första stycket 1 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution vad avser anställda, och
5. 2 kap. 7 § första stycket 1 och 7 lagen om försäkringsdistribution vad avser anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare och anknutna försäkringsförmedlare.

De handlingar som visar att den anställde eller den fysiska personen uppfyller de krav som anges i första stycket får inte vara äldre än tre månader, förutom de handlingar som visar kunskap och kompetens enligt första stycket 1.

Kontroll av juridiska personer som är anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare eller anknutna försäkringsförmedlare

3 § En försäkringsdistributör ska när den kontrollerar en juridisk person i enlighet med 2 kap. 4 § andra stycket lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, se till att en behörig företrädare för den juridiska personen visar att

1. den juridiska personen inte är i konkurs eller likvidation, och att
2. den juridiska personen inte har eller kan väntas få sådana nära förbindelser som avses i 2 kap. 8 § första stycket 5 lagen om försäkringsdistribution.

Distributören ska, utöver vad som anges i 2 kap. 4 § andra stycket tredje meningen lagen om försäkringsdistribution, även se till att den behöriga företrädaren visar att de anställda som ska distribuera försäkringar uppfyller kraven i

1. 4 kap. 7 § om kompetens, och 4 kap. 8 § om godkänt kunskapstest,
2. 4 kap. 11 § om fortlöpande fortbildning och yrkesutveckling,
3. 6 kap. 2 § om skötsamhet i ekonomiska angelägenheter, och
4. 2 kap. 7 § första stycket 1 lagen om försäkringsdistribution.

De handlingar som visar att den juridiska personen uppfyller de krav som anges i första och andra stycket får inte vara äldre än tre månader, förutom de handlingar som visar kunskap och kompetens enligt andra stycket 1.

Kontroll av ledningen för en juridisk person

4 § En försäkringsdistributör ska när den kontrollerar ledningen för en juridisk person enligt 2 kap. 4 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, utöver det som anges i x kap. x § förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution, begära att den som ska ingå i ledningen eller vara ersättare för denne visar att denne uppfyller kraven i

1. 5 kap. 3–6 §§ om insikt och erfarenhet, och
2. 6 kap. 2 § om skötsamhet i ekonomiska angelägenheter.

De handlingar som visar att ledningen för den juridiska personen uppfyller de krav som anges i första stycket får inte vara äldre än tre månader.

Dokumentation och arkivering

5 § En försäkringsdistributör ska dokumentera de kontroller som den gör enligt 2–4 §§.

Dokumentationen ska, utöver det som anges i x kap. x § förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution, innehålla uppgift om

1. den eller de personer som kontrollen avser,
2. tidpunkten för kontrollen, och
3. de handlingar som visar att kraven i 2–4 §§ är uppfyllda.

Dokumentationen ska vara lätt att ta fram och identifiera. Den ska arkiveras på ett säkert och varaktigt sätt.

4 kap. Kunskap och kompetens

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om vilken kunskap och kompetens, samt fortlöpande fortbildning och yrkesutveckling, som krävs för att bedriva försäkringsdistribution.

2 § En försäkringsdistributör som är en fysisk person ska ha den kunskap och kompetens som krävs för att kunna driva verksamheten enligt god försäkringsdistributionssed och med tillbörlig omsorg ta tillvara kundens intressen.

För en försäkringsdistributör som är en juridisk person gäller kravet i första stycket för sådana anställda som direkt deltar i, eller ansvarar för, distributionen av försäkringar.

Kunskapen och kompetensen enligt 3–7 §§ ska ligga på en nivå som är lämplig och tillräcklig utifrån den aktuella befattningen, och den verksamhet och de produkter som försäkringsdistributionen består i.

Krav på kunskap

3 § En försäkringsdistributör ska säkerställa att sådana personer som avses i 2 § har kunskap om

1. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution,
2. förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution,
3. relevanta föreskrifter och allmänna råd från Finansinspektionen,
4. relevanta EU-förordningar och riktlinjer,
5. distributörens interna regler för verksamheten med försäkringsdistribution, och
6. den eller de försäkringsprodukter som personen förmedlar eller ansvarar för.

4 § En försäkringsdistributör som distribuerar skadeförsäkringar i klasserna 1–18 enligt 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska säkerställa att sådana personer som avses i 2 §, utöver vad som anges i 3 §, åtminstone har kunskap om

1. villkoren i de försäkringar som erbjuds, inklusive tilläggsrisker om sådana täcks av försäkringen i fråga,

2. tillämplig lagstiftning om distribution av försäkringsprodukter, såsom konsumenträtt, relevant skatterätt samt relevant socialrätt och arbetsrätt,

3. skadereglering,

4. hantering av klagomål,

5. bedömning av kundernas behov,

6. försäkringsmarknaden,

7. affärsetiska normer, och

8. finansiell kompetens.

5 § En försäkringsdistributör som distribuerar livförsäkringar i klasserna I–IV enligt 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska säkerställa att sådana personer som avses i 2 §, utöver vad som anges i 3 §, åtminstone har kunskap om

1. försäkringar, inklusive villkor, garanterade ersättningar och, i förekommande fall, tilläggsrisker,

2. hur pensionssystemet är organiserat och vilka garanterade ersättningar det ger,

3. tillämplig försäkringsavtalsrätt, konsumenträtt, dataskyddsrätt, lagstiftning och föreskrifter mot penningtvätt och, i förekommande fall, relevant skatterätt samt relevant socialrätt och arbetsrätt,

4. försäkringsmarknaden och andra relevanta marknader för finansiella tjänster,

5. hantering av klagomål,

6. bedömning av kundernas behov,

7. hantering av intressekonflikter,

8. affärsetiska normer, och

9. finansiell kompetens.

6 § En försäkringsdistributör som distribuerar försäkringsbaserade investeringsprodukter ska säkerställa att sådana personer som avses i 2 §, utöver vad som anges i 3 och 5 §§, åtminstone har kunskap om

1. försäkringsbaserade investeringsprodukter, inklusive villkor och nettopremier samt, i förekommande fall, garanterade och icke-garanterade ersättningar,
2. fördelar och nackdelar med olika placeringsalternativ för försäkringstagarna,
3. finansiella risker som bärs av försäkringstagarna,
4. livförsäkringar och andra sparprodukter, och
5. marknaden för sparprodukter.

Krav på kompetens

7 § En försäkringsdistributör ska säkerställa att sådana personer som avses i 2 § har kompetens för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter och uppdrag som är hänförliga till försäkringsdistribution korrekt och enligt de krav som gäller för den aktuella verksamheten.

För att uppfylla kravet på kompetens ska personen ha lämplig praktisk erfarenhet. Den praktiska erfarenheten kan uppnås antingen genom att personen

1. tidigare har arbetat med relevanta arbetsuppgifter hos en försäkringsdistributör, eller
2. utför sina arbetsuppgifter hos försäkringsdistributören under övervakning av en annan person som uppfyller kraven i 3–7 §§ och som tar fullt ansvar för tjänsternas utförande.

Den praktiska erfarenhetens innehåll och längd ska anpassas till de försäkringsprodukter som ska distribueras och de målgrupper distributionen riktas till.

För sådana försäkringsprodukter som avses i 6 och 7 kap. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska den praktiska erfarenhetens längd uppgå till en period som motsvarar minst sex månaders heltidsarbete.

Krav på kunskapstest och uppföljning

8 § En försäkringsdistributör som är en fysisk person ska ha genomfört ett kunskapstest med godkänt resultat. Detsamma gäller för en sådan anställd som direkt deltar i, eller ansvarar för, distributionen av försäkringar för en försäkringsdistributör som är en juridisk person. Testresultatet ska visa att tillämpliga krav på kunskaper enligt 3–6 §§ är uppfyllda.

Om kunskapstestet inte tillhandahålls av en person eller ett företag som är fristående från distributören ska en oberoende granskare ha godkänt testet. En sådan fristående person eller oberoende granskare ska ha lämpliga kvalifikationer för uppgiften, såsom kunskap om de ämnesområden som testet gäller samt om hur

kunskapstest ska utformas enligt vedertagna metoder. Testet ska genomföras på ett säkert och tillförlitligt sätt för att garantera ett korrekt resultat.

9 § En försäkringsdistributör ska även minst en gång per år följa upp det kunskapstest som avses i 8 § genom att återigen testa att de personer som avses i 8 § första stycket har erforderliga kunskaper om de ämnen och områden som anges i 3–6 §§. Det årligen återkommande kunskapstestet ska uppfylla kraven i 8 § andra stycket, men behöver inte vara lika omfattande.

10 § En försäkringsdistributör ska, när Finansinspektionen begär det, kunna visa att de personer som avses i 8 § första stycket har uppnått godkänt resultat på sådana kunskapstest som avses i 8 och 9 §§. Distributören ska också kunna visa testernas nivå och innehåll.

Krav på fortlöpande fortbildning och yrkesutveckling

11 § En försäkringsdistributör som är en fysisk person ska se till att genom fortbildning och yrkesutveckling behålla och vidareutveckla tillräcklig kunskap och kompetens inom de ämnen och områden som anges i 3–6 §§.

För en försäkringsdistributör som är en juridisk person gäller kravet i första stycket för en sådan anställd som direkt deltar i, eller ansvarar för, distributionen av försäkringar.

Fortbildningen och yrkesutvecklingen för sådana personer som avses i första och andra styckena ska omfatta minst 15 timmar per år och person.

12 § En försäkringsdistributör ska genomföra fortbildning snarast vid relevanta förändringar inom de områden som anges i 3–6 §§.

5 kap. Insikt och erfarenhet

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om vad som utgör tillräcklig insikt och erfarenhet för att en person, enligt 2 kap. 8 § första stycket 3 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, ska få ingå i ledningen för en juridisk person som bedriver försäkringsdistribution .

Insikten och erfarenheten ska ligga på en nivå som är lämplig och tillräcklig utifrån den verksamhet och de produkter som försäkringsdistributionen består i.

Vem som ska anses ingå i ledningen

2 § Följande befattningar ska anses ingå i ledningen för en juridisk person som distribuerar försäkringar:

- aktiebolag: styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör och vice verkställande direktör,
- ekonomisk förening: styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör och vice verkställande direktör
- kommanditbolag: komplementär, och
- annat handelsbolag: bolagsman.

Om komplementären i ett kommanditbolag eller bolagsmannen i ett handelsbolag är en juridisk person, ska de fysiska personer som ingår i ledningen för denna juridiska person anses ingå i ledningen för den juridiska personen som distribuerar försäkringar.

För övriga juridiska personer gäller allmänna associationsrättsliga regler och principer vid bedömningen av vem eller vilka som ska anses ingå i ledningen.

Krav på kunskap om eller praktisk erfarenhet av företagsledning

3 § Den som ska ingå i ledningen för en juridisk person som ska distribuera försäkringar ska ha kunskap eller praktisk erfarenhet för att kunna leda företaget på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Krav på kunskap om regelverk

4 § Den som ska ingå i ledningen för en juridisk person som ska distribuera försäkringar ska ha kunskap om

1. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution,
2. förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution,
3. relevanta föreskrifter och allmänna råd från Finansinspektionen, och
4. relevanta EU-förordningar och riktlinjer.

För en sidoverksam försäkringsförmedlare behöver endast en person i ledningen uppfylla kravet enligt första stycket.

Krav på kunskap om försäkringsmarknaden

5 § Den som ska ingå i ledningen för en juridisk person som ska distribuera försäkringar ska ha kunskap om försäkringsmarknadens roll och funktion.

För en sidoverksam försäkringsförmedlare behöver endast en person i ledningen uppfylla kravet enligt första stycket.

Krav på kunskap om försäkringar

6 § Den som ska ingå i ledningen för en juridisk person som ska distribuera försäkringar ska ha kunskap om de försäkringar som distributionen ska avse.

För en sidoverksam försäkringsförmedlare behöver endast en person i ledningen uppfylla kravet enligt första stycket.

6 kap. Skötsamhet i ekonomiska angelägenheter

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om vad som avses med skötsamhet i ekonomiska angelägenheter enligt 2 kap. 7 § första stycket 2 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

2 § Den som ska distribuera försäkringar som fysisk person, som anställd hos en juridisk person och direkt delta i, eller ansvara för, distributionen av försäkringar för den juridiska personens räkning, eller ingå i ledningen för en juridisk person som ska distribuera försäkringar får inte

1. ha skulder som överstiger 100 000 kronor och som verkställs hos Kronofogdemyndigheten,

2. under de senaste fem åren ha fått ett tillstånd eller en registrering återkallad, eller ingått i ledningen för en juridisk person som har fått ett tillstånd eller en registrering återkallad enligt 9 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution eller 8 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling eller ha ingått i ledningen för en sådan juridisk person inom sex månader före återkallelsen.

7 kap. Ansvarsförsäkring

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om krav på innehållet i en sådan ansvarsförsäkring som är en förutsättning för tillstånd att distribuera försäkringar enligt 2 kap. 7 § första stycket 5 och 2 kap. 8 § första stycket 2 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Ansvarsförsäkring vid försäkringsdistribution

2 § För ansvarsförsäkring vid distribution av försäkringar gäller utöver det som anges i x kap. x § förordningen (2018:xx) om försäkringsdistribution följande.

Ansvarsförsäkringen ska täcka ett belopp på minst 1 250 000 euro per skada och totalt 1 850 000 euro för alla skador under ett år, om inte en sådan försäkring redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag för vars räkning eller med vars bemyndigande försäkringsförmedlaren handlar.

Om försäkringsförmedlaren är en fysisk eller juridisk person med anställda ska den högsta ersättning som sammanlagt kan betalas under ett år i stället för vad som anges i andra stycket uppgå till

1. minst 2 500 000 euro om antalet anställda som omfattas av försäkringen vid försäkringstidens början uppgår till mellan 2 och 10,

2. minst 3 750 000 euro om antalet anställda som omfattas av försäkringen vid försäkringstidens början uppgår till mellan 11 och 20, och

3. minst 5 000 000 euro om antalet anställda som omfattas av försäkringen vid försäkringstidens början överstiger 20.

3 § En försäkringsförmedlare ska även tillämpa 2 § tredje stycket när den anlitat anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare. Beräkningen av antalet anställda ska då, utöver eventuella anställda hos försäkringsförmedlaren, omfatta antalet anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare som är fysiska personer, samt anställda i anknutna sidoverksamma försäkringsförmedlare som är juridiska personer.

4 § Bestämmelser om ansvarsförsäkring finns i kommissionens delegerade förordning (EU) nr xx av den (dag månad år) om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/97/EU vad avser tekniska standarder

för tillsyn i fråga om minimibelopp för försäkringsförmedlares yrkesmässiga ansvarsförsäkring eller jämförbara garanti.

8 kap. Regler för verksamheten

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser som kompletterar 4 kap. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution om regler för verksamheten.

Interna regler om god försäkringsdistributionssed

2 § En försäkringsdistributör ska ha interna regler för hur den i sin verksamhet ska följa och tillämpa god försäkringsdistributionssed. De interna reglerna ska även redogöra för hur försäkringsdistributören avser att med tillbörlig omsorg ta tillvara kundens intressen.

Styrelsen eller motsvarande ska besluta om de interna reglerna.

Distributören ska regelbundet, minst årligen, utvärdera de interna reglerna och uppdatera dem om det behövs.

Interna regler för intern kontroll av kunskap och kompetens

3 § En försäkringsdistributör ska ha interna regler för intern kontroll av kunskap och kompetens vad avser den och dess anställda som, utöver vad som anges i 4 kap. 6 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, omfattar kraven i

– 4 kap. om kunskap och kompetens,

– 5 kap. 3–6 §§ om insikt och erfarenhet, och

– 6 kap. 2 § dessa föreskrifter om skötsamhet i ekonomiska angelägenheter.

Styrelsen eller motsvarande ska besluta om de interna reglerna.

Distributören ska regelbundet, minst årligen, utvärdera de interna reglerna och uppdatera dem om det behövs.

Ersättningssystem

4 § En försäkringsdistributör ska ha interna regler för det ersättningssystem som avses i 4 kap. 5 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution. De interna reglerna ska tydligt identifiera den personal som är sysselsatt inom försäkringsdistributionen, inklusive de som direkt leder eller ansvarar för detta arbete hos distributören.

Av ersättningsreglerna ska det framgå vilka kriterier som gäller för att fastställa fast respektive rörlig ersättning enligt 5 §.

Styrelsen eller motsvarande ska besluta om de interna reglerna.

Distributören ska regelbundet, minst årligen, utvärdera de interna reglerna och uppdatera dem om det behövs.

5 § En försäkringsdistributör ska för personer som avses i 4 § se till att det finns en balans mellan fasta och rörliga ersättningskomponenter, så att ersättningsstrukturen inte främjar distributörens intressen framför kundens intressen.

En försäkringsdistributör som betalar rörlig ersättning till personer som avses i 4 § får inte låta den rörliga ersättningen till övervägande del baseras på antalet distribuerade försäkringar, premiernas storlek, försäkringarnas löptid eller andra kvantitativa kriterier. Distributören ska se till att den rörliga ersättningen tar hänsyn till ändamålsenliga kvalitativa kriterier som återspeglar åtminstone tillämplig regelefterlevnad, rättvis behandling av kunder och kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls kunder.

Ersättningar från någon annan än kunden

6 § En ersättning ska inte anses vara godtagbar enligt 4 kap. 3 § första stycket lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution om ersättningen skapar en intressekonflikt som medför att försäkringsdistributörens möjligheter att ta tillvara kundens intressen försämras.

9 kap. Rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys enligt 4 kap. 2 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution samt ersättningar och förmåner enligt 4 kap. 3 § andra och tredje styckena samma lag.

2 § En försäkringsförmedlare som tillhandahåller rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys ska fastställa och genomföra en urvalsprocess för att bedöma och jämföra ett tillräckligt stort urval av försäkringsavtal som finns tillgängliga på marknaden.

Försäkringsförmedlaren ska när den gör urvalet beakta att

1. antalet och mångfalden av de försäkringsavtal som förmedlaren överväger ska stå i proportion till omfattningen av de rådgivningstjänster som den erbjuder,
2. antalet och mångfalden av de försäkringsavtal som förmedlaren överväger ska vara tillräckligt representativa för de försäkringsavtal som finns tillgängliga på marknaden, och
3. kriterierna för urvalet av de olika försäkringsavtalen ska omfatta alla relevanta aspekter som avtalens risker, kostnader och komplexitet, samt egenskaperna hos försäkringsförmedlarens kunder för att säkerställa att de försäkringsavtal som kan komma att rekommenderas till en kund inte står i strid med kundens intressen och behov.

Om det inte är möjligt att göra en jämförelse enligt första stycket på grund av affärsmodellen eller det specifika området för den tillhandahållna tjänsten, ska försäkringsförmedlaren som tillhandahåller rådgivningen inte presentera sig själv som opartisk för kunden.

3 § En försäkringsförmedlare som tillhandahåller rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys och som fokuserar på vissa kategorier eller ett specificerat urval av försäkringsavtal ska

1. marknadsföra sig själv på ett sätt som klargör för kunden vilken typ av rådgivning som bedrivs samt vilka kategorier eller urval av försäkringsavtal som förmedlas.

2. säkerställa att kunden bara är intresserad av att teckna försäkringsavtal inom den angivna kategorin eller urvalet av försäkringsavtal.

3. innan tjänsten tillhandahålls se till att tjänsten är lämplig för varje ny kund på grundval av att affärsmodellen motsvarar kundens behov och mål och det urval av försäkringsavtal som är lämpliga för kunden. Om så inte är fallet ska försäkringsförmedlaren inte tillhandahålla tjänsten till kunden.

4 § En försäkringsförmedlare som är en juridisk person som tillhandahåller både rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys och rådgivning som inte är av sådant slag, ska

1. i god tid innan denne tillhandahåller sina tjänster, på ett varaktigt medium informera kunden om rådgivningen kommer att grundas på en opartisk och personlig analys eller om den inte kommer att göra det,

2. presentera sig som opartisk enbart för de tjänster för vilka denne tillhandahåller rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys, och

3. införa adekvata organisatoriska krav och kontroller för att se till att de två typerna av rådgivningstjänsterna, och de till dem knutna rådgivarna, är klart skilda från varandra och att kunderna inte riskerar att förväxla tjänsterna samt ges den typ av rådgivning som är lämplig för dem.

5 § En försäkringsförmedlare som är en fysisk person får inte tillhandahålla både rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys och rådgivning som inte är av sådant slag.

För försäkringsförmedlare som är juridiska personer gäller det som anges i första stycket för anställda.

Ersättningar vid rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys

6 § En försäkringsförmedlare som när den tillhandahåller rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys till en kund, tar emot en ersättning eller en förmån från tredjepart, eller en person som agerar för tredjeparts räkning, ska föra över den ersättning eller förmån som förmedlaren erhåller från tredjeparten till kunden. Försäkringsförmedlaren ska föra över ersättningen eller förmånen till kunden så snart det är möjligt efter att den har tagit emot ersättningen eller förmånen.

Försäkringsförmedlaren ska ha interna regler som säkerställer att alla ersättningar och förmåner som tredjepart, eller en person som agerar för tredjeparts räkning, tillhandahållit enligt det som anges i första stycket, fördelas och förs över till varje kund.

Försäkringsförmedlaren ska underrätta kunden om de ersättningar och förmåner som förmedlaren för över till dem.

7 § Följande ska anses som exempel på sådana mindre icke-monetära förmåner som anges i 4 kap. 3 § tredje stycket lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution:

1. Uppgifter eller dokumentation om en försäkring, som är av allmän karaktär eller anpassad efter en kunds omständigheter.
2. Deltagande i konferenser, seminarier och andra informationsevenemang som gäller fördelarna med och egenskaperna hos en viss försäkring.
3. Representation upp till ett rimligt värde.

En försäkringsförmedlare får bara ta emot mindre icke-monetära förmåner som är rimliga och proportionella och av sådan omfattning att de sannolikt inte kommer att påverka försäkringsförmedlarens beteende på ett sätt som är till skada för kundens intressen.

Försäkringsförmedlaren ska redovisa mindre icke-monetära förmåner innan den tillhandahåller rådgivning som är grundad på en opartisk och personlig analys till kunden. Förmedlaren får beskriva sådana mindre icke-monetära förmåner på ett allmänt sätt.

10 kap. Klagomålshantering

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om vad en försäkringsdistributör ska iaktta när den hanterar klagomål enligt 4 kap. 15 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Vad som är ett klagomål

2 § Med klagomål avses att en kund, eller någon annan som är direkt berörd av försäkringsdistributionen, till en försäkringsdistributör framför konkret missnöje i ett enskilt fall som är hänförligt till försäkringsdistributionen.

Interna regler för klagomålshantering

3 § En försäkringsdistributör ska ha interna regler för att hantera klagomål från kunder. De interna reglerna ska redogöra för

1. beslutsordningen för klagomål,
2. rutiner för att handlägga klagomål,
3. rutiner för att följa upp klagomål,
4. rutiner för hur ett förebyggande arbete som motverkar uppkomsten av klagomål ska utföras,
5. rutiner för att rapportera om klagomål till försäkringsdistributörens styrelse eller motsvarande, samt eventuella kontrollfunktioner, och
6. vilken information som ska lämnas till en klagande.

Försäkringsdistributören ska när den utformar de interna reglerna ta hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet. Distributören ska sprida de interna reglerna i verksamheten så att de anställda känner till vilka regler som gäller.

Styrelsen eller motsvarande ska besluta om de interna reglerna.

Distributören ska regelbundet, minst årligen, utvärdera de interna reglerna och uppdatera dem om det behövs.

Klagomålsansvarig

4 § En försäkringsdistributör ska ha rutiner så att en klagande på ett enkelt sätt kan kontakta distributören i klagomålsärenden. Distributören ska även ha en klagomålsansvarig person, som en missnöjd kund kan vända sig till med klagomål.

Distributören ska lämna information till Finansinspektionen om vem som är klagomålsansvarig hos distributören.

Information till kund om klagomålshantering

5 § En försäkringsdistributör ska informera en klagande dels om hur klagomål hanteras, dels om vem som är klagomålsansvarig hos distributören. Informationen ska finnas på varje kontor och på distributörens webbplats. Det ska framgå av informationen hur den klagande kostnadsfritt kan framföra ett klagomål till distributören.

Distributören ska också ha information tillgänglig på varje kontor eller på sin webbplats om hur en klagande, som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet, kan få vägledning hos Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Konsumenternas Försäkringsbyrå, Konsumentverket (Hallå konsument) samt genom den kommunala konsumentvägledningen. All information ska på begäran kunna lämnas skriftligt till den klagande.

Handlägningsrutiner

6 § En försäkringsdistributör ska, utöver kravet på effektiv hantering i 4 kap. 15 § andra meningen lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, hantera klagomål med tillbörlig omsorg. Klagomål ska besvaras sakligt och korrekt och, om en klagande begär det, i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för klaganden.

Distributören ska, när den svarar en klagande på annat sätt än skriftligt, informera den klagande om att den har rätt att även få sitt klagomål besvarat skriftligt.

Handläggningstider

7 § Om en försäkringsdistributör inte kan besvara ett klagomål inom tre arbetsdagar från att det har kommit in till distributören, ska distributören inom samma tid bekräfta för den klagande att klagomålet har tagits emot. Om ett svar inte kan lämnas inom 14 kalenderdagar från att klagomålet har kommit in till distributören, ska distributören meddela den klagande och förklara orsaken till detta samt informera om när distributören kan förväntas lämna ett svar.

Motivering av beslut

8 § En försäkringsdistributör ska utreda ett klagomål så att samtliga fakta i ärendet klarläggs. Svaret ska utformas på ett enkelt och för den klagande tydligt sätt. Om svaret innebär ett avslag av eller endast delvis bifall till klagomålet, ska orsaken till detta framgå av svaret.

Information till kund om tvistlösning

9 § En försäkringsdistributör ska upplysa en klagande om möjligheten att få en tvist prövad i ett etablerat tvistlösningsorgan utanför domstol och vilket sådant tvistlösningsorgan som är aktuellt i det enskilda fallet. Vidare ska distributören upplysa den klagande om möjligheten att väcka talan i allmän domstol. Informationen ska lämnas senast i samband med att distributören helt eller delvis avslår ett klagomål.

Distributören ska när den lämnar information om tvistlösning på annat sätt än skriftligt, informera den klagande om att den har rätt att även få informationen skriftligt.

Registrering av klagomål

10 § En försäkringsdistributör ska på ett lämpligt sätt registrera alla klagomål som den tar emot från en klagande.

Dokumentation och arkivering av klagomål

11 § En försäkringsdistributör ska dokumentera klagomålsärenden på ett sådant sätt att det i efterhand går att följa hanteringen av ett klagomål. Dokumentationen ska arkiveras på ett säkert sätt och ska vara lätt att söka och identifiera. Den ska sparas i minst fem år eller så länge som det behövs med hänsyn till ärendets karaktär samt försäkringsdistributörens eller den klagandes behov av dokumentationen.

Intern uppföljning av handläggning av klagomål

12 § En försäkringsdistributör ska kontinuerligt analysera data om handläggningen av klagomål för att distributören ska kunna identifiera och avhjälpa återkommande eller systematiska problem, samt juridiska och operativa risker med sina produkter och tjänster.

11 kap. Information till kund

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser som kompletterar de krav på information till kunder som finns i 5 kap. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Allmän information till kunden

2 § En försäkringsdistributör som är en fysisk person ska informera kunden om sitt för- och efternamn, sitt personnummer och i förekommande fall sin firma. En försäkringsdistributör som är en juridisk person ska informera kunden om sin firma och sitt organisationsnummer samt för- och efternamnet på den fysiska person som distribuerar försäkringen.

En försäkringsdistributör som distribuerar försäkringar för en annan försäkringsdistributör ska också informera kunden om den distributörens för- och efternamn eller firma.

En anknuten försäkringsförmedlare och en anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare ska utöver vad som anges i första och andra styckena även informera kunden om firman eller namnet på den eller de försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som förmedlaren är anknuten till.

Försäkringsdistributören ska också informera kunden om sin postadress och sitt telefonnummer samt i förekommande fall om sin besöksadress, sin e-postadress och sin webbadress.

3 § En försäkringsdistributör ska informera en kund om att distributören står under Finansinspektionens tillsyn och då ange Finansinspektionens postadress, e-postadress, telefonnummer och webbadress.

En försäkringsdistributör som i samma rörelse som försäkringsdistributionen utövar annan verksamhet som inte står under Finansinspektionens tillsyn, ska när den utövar den andra verksamheten informera kunden om att Finansinspektionens tillsyn inte avser denna verksamhet.

Försäkringsdistributören ska också informera kunden om att distributören står under Konsumentverkets tillsyn vad avser marknadsföring och reklam och lämna motsvarande information om Konsumentverket som anges i första stycket.

4 § En försäkringsdistributör ska informera en kund om hur den hanterar klagomål genom att tillhandahålla kunden den information som anges i 10 kap. 5 § första stycket.

Försäkringsdistributören ska också informera kunden om möjligheten att få en tvist med distributören prövad av Allmänna reklamationsnämnden.

5 § En försäkringsförmedlare ska informera en kund om

1. att förmedlaren är registrerad hos Bolagsverket,
2. vilket eller vilka slag av försäkringar som registreringen avser,
3. i förekommande fall om registreringen är begränsad till någon eller några försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser, och
4. att kunden kan kontrollera förmedlarens registrering hos Bolagsverket och i samband med det ange Bolagsverkets postadress, e-postadress, telefonnummer samt webbadress.

6 § En försäkringsförmedlare som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution och som är en juridisk person, ska informera en kund om att Finansinspektionen på begäran ska upplysa kunder och den som begär det om en anställd hos förmedlaren har rätt att distribuera försäkringar. Informationen ska även omfatta om denna rätt är begränsad till visst slag av försäkring, någon eller några försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser.

Om den juridiska personen är en anknuten eller anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare som enbart är registrerad enligt 2 kap. 4 § lagen om försäkringsdistribution, ska förmedlaren i stället informera kunden om att det försäkringsföretag eller den försäkringsförmedlare som förmedlaren är anknuten till på begäran ska upplysa kunder och andra om en anställd hos förmedlaren har rätt att distribuera försäkringar och om denna rätt är begränsad till visst slag av försäkring, någon eller några försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser.

7 § En försäkringsförmedlare ska informera en kund om

1. vilken försäkringsgivare som har meddelat ansvarsförsäkringen och då ange försäkringsgivarens firma, postadress, e-postadress, telefonnummer och webbadress,

2. att den skadelidande får rikta krav på ersättning direkt mot försäkringsgivaren i den mån han eller hon inte har fått ersättning av den försäkrade och den tid inom vilken ett sådant krav måste framställas till försäkringsgivaren, och

3. den högsta ersättning som kan betalas ut för varje skada och för alla skador under ett år.

För en anknuten försäkringsförmedlare och en anknuten sidoverksam försäkringsförmedlare ska informationen enligt första stycket i stället avse försäkringsföretagets eller försäkringsförmedlarens ansvar enligt 5 kap. 4 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

8 § En försäkringsförmedlare ska i förekommande fall informera en kund om vilket eller vilka försäkringsföretag som förmedlaren har ett kvalificerat innehav i och då ange försäkringsföretagets firma och storleken på det kvalificerade innehavet.

En försäkringsförmedlare som är en juridisk person ska i förekommande fall informera kunden om vilket eller vilka försäkringsföretag som har ett kvalificerat innehav i förmedlaren och då ange försäkringsföretagets firma och storleken på det kvalificerade innehavet.

9 § En försäkringsförmedlare som lämnar rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys enligt 4 kap. 2 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska informera kunden om den urvalsprocess förmedlaren tillämpar enligt 9 kap. 2 § dessa föreskrifter.

Pris- och ersättningsinformation

10 § En försäkringsförmedlare ska, utöver vad som följer av 5 kap. 7 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, informera en kund om ersättning som, om förmedlaren distribuerar försäkringen för en annan försäkringsförmedlare, betalas till förmedlarens uppdragsgivare.

11 § En försäkringsförmedlare som får ersättning för försäkringsdistributionen från en försäkringsgivare, ska informera kunden om att försäkringsgivaren har rätt att få tillbaka hela eller delar av ersättningen om försäkringstagaren inom viss tid från det att försäkringsavtalet ingicks helt eller delvis slutar att betala den avtalade premien till försäkringsgivaren. Informationen ska ange inom vilken tid som denna rätt gäller och hur stor del av ersättningen som försäkringsgivaren har rätt att få tillbaka.

12 § En försäkringsförmedlare som får ersättning för försäkringsdistributionen från en försäkringsgivare under försäkringstiden, ska informera kunden om grunderna för hur ersättningen bestäms. Om förmedlaren får en särskild ersättning från försäkringsgivaren på grund av att försäkringstagaren betalar en högre premie än den avtalade till försäkringsgivaren, ska informationen avse storleken på ersättningen eller grunderna för hur ersättningen bestäms.

13 § Om en försäkringsförmedlare får en högre ersättning från försäkringsgivaren för att summan av avtalade premier för försäkringar som förmedlaren har distribuerat uppnått ett visst belopp, eller annat liknande förhållande, ska kunden få information om grunderna för hur ersättningen bestäms.

Informationens form

14 § Den information som avses i 5 kap. 1–12 §§ lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution och 2–13 §§ detta kapitel får lämnas på ett annat varaktigt medium än papper om följande villkor är uppfyllda:

1. det är visat att kunden har tillgång till utrustning som gör det möjligt för kunden att tillgodogöra sig informationen på det varaktiga mediet, och
2. kunden har fått välja mellan information på papper och på ett annat varaktigt medium och själv valt att få information på ett annat varaktigt medium än papper.

Särskilt informationskrav vid anslutning till obligatorisk tjänstepensionsförsäkringsplan

15 § Ett försäkringsföretag får när det uppfyller informationsskyldigheten enligt 5 kap. 17 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, överlåta till en tredje part att lämna informationen till en anställd.

Särskilda informationskrav vid korsförsäljning

16 § Vid korsförsäljning enligt 5 kap. 18 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, där en försäkringsdistributör erbjuder en försäkringsprodukt tillsammans med en annan underordnad produkt eller tjänst, ska distributören i god tid innan ett försäkringsavtal ingås ge kunden information om alla relevanta kostnader för avtalet eller paketet och var och en av dess komponenter så att kunden har möjlighet att fatta ett välgrundat beslut.

Uppgifterna om kostnader ska tydligt framgå av den information som lämnas till kunden och vara formulerade på ett språk som är klart, begripligt och lätt att förstå.

17 § En försäkringsdistributör får inte presentera informationen om kostnader enligt 16 § på ett sätt som vilseleder, snedvrider eller döljer den verkliga kostnaden för kunden eller förhindrar relevanta jämförelser med alternativa produkter och tjänster. Om det är möjligt att köpa de olika delarna separat får informationen inte ge intryck av att det är obligatoriskt att köpa det kombinerade avtalet eller paketet.

18 § En försäkringsdistributör ska, utifrån rimliga antaganden, göra en uppskattning av sådana kostnader som inte går att precisera i förväg men som kommer att belasta en kund efter köpet av avtalet eller paketet. Distributören ska lämna en sådan uppskattning av kostnader till kunden.

19 § En försäkringsdistributör ska ge den information om risker som lämnas till kunden enligt 5 kap. 19 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution samma betydelse och vikt som informationen om kostnader. Informationen ska vara lätt för kunden att ta till sig och förstå och lämnas i god tid innan ett försäkringsavtal ingås.

20 § En försäkringsdistributör ska utforma informationen enligt 5 kap. 18 och 19 §§ lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution samt informationen om olika

köpalternativ, så att kunden aktivt kan välja vilket köp den vill göra. Distributören får inte använda sig av förbockade rutor vare sig på internet eller i något annat säljdokument vid korsförsäljning av en produkt eller tjänst.

12 kap. Dokumentationskyldighet

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om en försäkringsdistributörs skyldighet att dokumentera vad som förekommit vid distributionstillfället enligt 5 kap. 21 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution.

Uppgifter om kunden

2 § Om en kund är en fysisk person, ska dokumentationen innehålla uppgifter om kundens för- och efternamn. Om en kund är en juridisk person, ska dokumentationen innehålla uppgifter om kundens firma samt för- och efternamn på den som företräder den juridiska personen vid försäkringsdistributionen.

Dokumentationen ska också innehålla uppgifter om kundens önskemål eller behov av försäkringsskydd samt i förekommande fall ekonomiska och andra förhållanden. Omfattningen av dokumentationen ska anpassas efter hur komplicerad försäkringsprodukten är.

Uppgifter enligt första och andra styckena får dokumenteras före distributionstillfället. Om försäkringsdistributören har uppgifterna enligt första och andra styckena sedan tidigare behöver dessa inte hämtas in på nytt, under förutsättning att distributören vid distributionstillfället säkerställer att uppgifterna fortfarande är aktuella.

Uppgifter om försäkringsdistributionen

3 § Dokumentationen ska omfatta

1. tidpunkten för försäkringsdistributionen,
2. övergripande information om vad försäkringsdistributören och kunden har diskuterat, samt vilka produkter eller tjänster som försäkringsdistributören har redogjort för,
3. varje råd som har lämnats till kunden och skälen till detta, och
4. om kunden har avrått från att vidta en åtgärd och skälen till detta.

Omfattningen av dokumentationen av uppgifterna i första stycket 3 och 4 ska anpassas efter hur komplicerat det aktuella försäkringsavtalet är.

Uppgifterna enligt första stycket ska dokumenteras vid distributionstillfället och av den som distribuerar försäkringen.

Dokumentationens form

4 § Uppgifterna enligt 2 och 3 §§ får dokumenteras på valfritt medium under förutsättning att uppgifterna för varje distributionstillfälle är lätta att ta fram och identifiera samt kan lämnas till kunden enligt 5 §.

Utlämnande av dokumentation

5 § Uppgifterna enligt 2 och 3 §§ ska lämnas till en kund vid distributionstillfället eller snarast möjligt därefter. Uppgifterna ska lämnas till kunden på papper om kunden begär det, eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för kunden.

Arkivering av dokumentation

6 § Dokumentationen ska arkiveras på ett säkert sätt och sparas under en period av minst ett år efter det att

1. försäkringsdistributörens åtaganden upphört, och
2. den tid inom vilket anspråk på skadestånd kan göras löpt ut.

13 kap. Ytterligare krav vid distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser som kompletterar 6 kap. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution om ytterligare krav vid distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

2 § En försäkringsdistributör ska, när den lämnar information enligt 6 kap. 6 § 1 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, på ett klart och tydligt sätt förklara om rådgivningen som lämnas är grundad på en opartisk och personlig analys eller inte. Distributören ska även förklara vilka villkor och begränsningar som gäller vid rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys, samt vad som gäller för ersättningar från någon annan än kunden i samband med denna typ av rådgivning.

Distributören ska även informera om de olika typer av produkter som den kan rekommendera samt redogöra för sin relation till den som tillhandahåller produkterna inklusive emittenter av, och de som tillhandahåller, de underliggande finansiella instrumenten.

3 § En försäkringsdistributör som erbjuder en kund rådgivning grundad både på en opartisk och personlig analys och rådgivning som inte är av sådant slag, ska

1. förklara innebörden av tjänsterna så att kunden förstår skillnaderna mellan dem, och
2. inte presentera sig själv som att den lämnar rådgivning grundad på opartisk och personlig analys för den samlade verksamheten.

Distributören får inte på ett otillbörligt sätt till kunden framhäva de rådgivningstjänster som den lämnar grundad på en opartisk och personlig analys över de rådgivningstjänster som inte lämnas på grundval av en sådan analys.

4 § En försäkringsdistributör ska beskriva för en kund

1. vilka typer av produkter som den överväger att distribuera,
2. urvalet av produkter och leverantörer analyserade per typ av produkt beroende på tjänstens omfattning, och när distributören tillhandahåller rådgivning grundad på en opartisk och personlig analys,

3. hur den tillhandahållna tjänsten uppfyller villkoren för sådan analys, och
4. de faktorer som beaktats i den urvalsprocess som distributören använt för att rekommendera produkter, som risker med, kostnader för och hur komplicerade produkter det rör sig om.

5 § En försäkringsdistributör som regelbundet bedömer lämpligheten i de rekommendationer som lämnas enligt 6 kap. 6 § 3 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, ska informera kunden om

1. hur ofta bedömningen kommer att göras, omfattningen av bedömningen samt, i förekommande fall, de avtalsvillkor som medför att denna bedömning ska göras,
2. i vilken utsträckning den information som tidigare kommit in kommer att bedömas på nytt, och
3. på vilket sätt kunden kommer att informeras om att rekommendationen har uppdaterats.

Information om ersättningar till och från tredjepart

6 § En försäkringsdistributör ska i god tid innan ett försäkringsavtal om försäkringsbaserade investeringsprodukter ingås, lämna information till en kund om ersättningar till och från tredjepart. Informationen ska på ett heltäckande, korrekt och begripligt sätt informera om ersättningsens eller förmånens förekomst, art och belopp eller, om beloppet inte kan fastställas, om metoden för beräkning av beloppet samt, i förekommande fall, om hur ersättningen eller förmånen förs över till kunden.

Distributören ska, utöver vad som anges i första stycket, iaktta följande:

1. Om distributören inte på förhand kan bestämma storleken på en ersättning eller förmån som den ska ta emot eller tillhandahålla och i stället redovisar metoden för att beräkna detta belopp för kunden, ska distributören i efterhand för kunden redovisa beloppet för ersättningen eller förmånen som distributören tagit emot eller lämnat.
2. När distributören löpande tar emot eller tillhandahåller en ersättning eller förmån i samband med distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter, ska distributören åtminstone en gång om året underrätta kunden om det belopp som distributören tagit emot från eller tillhandahållit till tredjepart under året.
3. När distributören tar emot eller tillhandahåller icke-monetära förmåner i samband med den distributionstjänst som tillhandahållits, ska distributören prissätta och ange förmånen separat. Mindre icke-monetära förmåner behöver inte prissättas.

14 kap. Ytterligare krav vid distribution av vissa pensionsförsäkringar

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser som kompletterar 7 kap. lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution om ytterligare krav vid distribution av vissa pensionsförsäkringar.

2 § En försäkringsdistributör som bedriver försäkringsdistribution som avser vissa pensionsförsäkringar ska i denna verksamhet tillämpa, på motsvarande sätt, artiklarna 3–14 och 17–19 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 av den 21 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter, samt 13 kap. 6 § dessa föreskrifter.

15 kap. Anmälningar och underrättelser till Finansinspektionen

1 § Detta kapitel innehåller kompletterande bestämmelser om anmälningar och underrättelser som den som omfattas av lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska komma in med till Finansinspektionen.

Anmälningar och underrättelser ska lämnas via Finansinspektionens webbtjänst för försäkringsdistribution på myndighetens webbplats och på det sätt som närmare anvisas där.

Ändring av anställda som distribuerar försäkringar

2 § En försäkringsförmedlare som är en juridisk person som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska snarast underrätta Finansinspektionen vid ändringar av vilka anställda som direkt deltar i, eller ansvarar för, distributionen av försäkringar.

Ledningsprövning

3 § En försäkringsförmedlare som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, och som är en juridisk person, ska i samband med en förändring av ledningen enligt 5 kap. 2 § snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen.

Förmedlaren ska när den gör en anmälan enligt första stycket lämna uppgifter enligt *bilaga 2*.

Ändring i ansvarsförsäkringen

4 § Ett försäkringsföretag ska snarast underrätta Finansinspektionen om en ansvarsförsäkring som avses i 2 kap. 7 § första stycket 5 och 2 kap. 8 § första stycket 2 lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution upphör eller om ersättningsnivån understiger kraven i 7 kap. dessa föreskrifter. I underrättelsen ska företaget ange namnet eller firman på den försäkringsförmedlare som försäkringen avser, vad förändringen innebär och skälen för ändringen.

Byte av klagomålsansvarig

5 § En försäkringsdistributör ska snarast anmäla till Finansinspektionen om en klagomålsansvarig enligt 10 kap. 4 § byts ut.

Ändring avseende kvalificerade ägare

6 § En försäkringsförmedlare som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution, och som är en juridisk person, ska till

Finansinspektionen snarast anmäla förändringar avseende vilka fysiska och juridiska personer som har ett innehav i den juridiska personen som överstiger tio procent. I anmälan ska förmedlaren även ange hur stort respektive innehav är.

Ändring avseende nära förbindelser

7 § En försäkringsförmedlare som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2018:xx) om försäkringsdistribution ska till Finansinspektionen snarast anmäla om det uppstår nära förbindelser med någon annan, genom att lämna en redogörelse för förbindelserna. I redogörelsen ska förmedlaren även visa att de nära förbindelserna inte hindrar Finansinspektionen att på ett ändamålsenligt sätt utöva tillsyn av försäkringsförmedlaren.

En försäkringsförmedlare enligt första stycket ska även anmäla väsentliga förändringar i nära förbindelser som förmedlaren har med någon annan.

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 oktober 2019 i fråga om 14 kap. och i övrigt den 1 oktober 2018, då Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2005:11) om försäkringsförmedling ska upphöra att gälla.

2. En försäkringsförmedlare som vid tidpunkten för dessa föreskrifters ikraftträdande har tillstånd att utöva försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, ska senast den 23 februari 2019 uppfylla kraven på kunskap och kompetens i 4 kap. samt insikt och erfarenhet i 5 kap. 3–6 §§.

ERIK THEDÉEN

Roger Jacobsson